

MAGDALENA HOJKOVÁ

„Vzdělávejte se, cestujte po světě, abyste nabrali zkušenosti.“

Paní Magdalena Hojková se narodila v listopadu 1941 na Slovensku. Pocházela z devíti dětí a rodiči byli vychováni ve víře. Maminka se starala o rodinu a tatínek pracoval jako tesař. O rodiče přišla paní Magdalena velmi brzy. Maminka zemřela, když Magdalena ukončila střední školu a tatínek zemřel v době okupace Československa v roce 1968. Po maturitě se stala učitelkou matematiky, fyziky a hudební výchovy na 1. stupni základní školy. Později vystudovala pedagogickou fakultu a učila na 2. stupni. V době studia se seznámila s budoucím manželem, v roce 1964 se vzali a společně se přestěhovali do Prahy. Po třech letech se přestěhovali do Písku.

Manžel pracoval jako programátor a byl kazatelem Sboru Církve bratrské v Písku. Komunistický režim potlačoval náboženství, a proto nebylo snadné si stát za svou vírou, natož ji kázat. Z tohoto důvodu byli manželé Hojkovi sledováni státní bezpečností, byli nesčetněkrát vyslýcháni a byla jim kontrolována pošta. Při jednom výsledku zjistili, že mají odposlouchávaný i telefon. Jednou totiž dostal pan Hojka při výsledku otázku: „Jakou řečí to mluví vaše paní s paní Pacltovou?“ Když si paní Hojková telefonovala se svojí kamarádkou Pacltovou, mluvily v šarijštíně, což je nářečí z Magdalenina rodiště.

Veřejné kázání pana Hojky budilo velký zájem také mezi studenty. To se nelíbilo komunistům a mladé lidi, kteří se účastnili kázání, předvolá-

vali k výsledkům a hrozili jim vyloučením ze studií. To pan Hojka nehodlal připustit, obrátil se na ministerstvo vnitra a informoval o vyhrožování studentům. Postup a výpady proti mládeži byly vyšetřeny a žádnému z žáků se nic nestalo, ani jim nebylo bráněno ve studiu na vysoké škole.

Stálé sledování a odposlouchávání manžele Hojkovi drželo v ostražitosti. Proto, když se na ně obrátil neznámý muž žijící ve Švýcarsku s prosbou o poslední pomazání jeho sestře, byli opatrní, zda nejde o lest. Obava se nenaplnila a manželé Hojkovi chodili do nemocnice zpívat křesťanské písně umírající ženě, paradoxně komunistce. Bratr po smrti své sestry pozval manžele Hojkovy do Švýcarska. Zájem tehdejšího režimu byl nepohodlné lidi vystěhovat ze země a chtěl, aby ve Švýcarsku zůstali. Na to ale manželé nepřistoupili.

Okupace Československa v roce 1968 zastihla Hojkovi v zahraničí. Oba zažívali velké obavy a nemohli se dostat domů. Dokud se situace neuklidnila, skrýval se manžel v Jugoslávii. Po návratu do Písku promítali filmy o průběhu okupace v Praze.

Manželé Hojkovi sledovali také strádání lidí v Sovětském svazu, kam v roce 1987 pašovali oblečení, jídlo a bibli. Pád komunistického režimu byl pro rodinu úlevou. Po Sametové revoluci naplnili manželé svou představu o zapojení všech členů shromáždění do služby a života církve. Každý se tak nějakou formou mohl zapojit a pomáhat. Společně založili Elim, křesťanskou společnost pro evangelizaci a diakonii, která na svou charitativní činnost vydělávala prostřednictvím knihkupectví. Velkým projektem bylo Rehacentrum Hladná, místo pro pomoc alkoholikům a drogově závislým v Hladné u Albrechtic.

Paní Magdalena Hojková zasvětila celý život pomoci druhým.

Autorský tým: Eliška Štáhlavská, Jan Majer, Alžběta Vránová, Rozálie Homolová

Pedagogické vedení: Mgr. Eliška Vokrojová

Škola: Základní škola Cesta, Písek

Plakát vznikl na základě materiálů poskytnutých pamětníky.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MSMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY